

Hermanis Paukšs

RĪTAUSMAS BOLERO

(viencēliens)

Darbojas:

INESE

SAIVA

SIGITA

LĪGA

EGITA

DIĀNA

DACE

JOLANTA

DITA

1. skats

NENOSAKĀMA RAKSTURA TELPA. VISS PIEMĒTĀTS AR TUKŠĀM PUDELĒM.
TUR IEKŠĀ – APLŪZUŠU DĀMU BARS.

Inese (sauc no kakta). Ei!

Visas (slāpēti atsaucas). Mmm...

Inese (sauc no kakta skaļāk). Ei!

Visas (atsaucas). Mmm...

Inese (sauc no kakta). Ei!

Visas (atsaucas dziestot). Mmm...

Inese (sauc no kakta). Kāds šodien datums?

Saiva (atsaucas). Septiņpadsmitais.

Inese (sauc no kakta). Jūlijs vai februāris?

Saiva (atsaucas). Marts.

Inese (sauc no kakta). Septiņpadsmitais marts?

Visas (atsaucas). Septiņpadsmitais marts.

Inese (sauc no kakta). Vai šodien nav mana dzimšanas diena?

Sigita. Dzert vajag mazāk. Šodien visiem ir dzimšanas diena.

Inese (sauc no kakta). Un kurš tagad ir gads?

Sigita. Septiņpadsmitais.

Inese (sauc no kakta). Septiņpadsmitais? Un kurā gadsimtā?

Sigita. Nākamajā... nākamajā gadu tūkstoši...

Inese (sauc no kakta). Tad jau man paliek... tad jau man paliek... Tad jau man
paliek...

Sigita. Dzert vajag mazāk! Nekas tev nepaliek!

Inese (sauc no kakta). Tad jau man paliek pilni četrdesmit!

Visas (atsaucas). Paliek, paliek...

Inese (sauc no kakta). Četrdesmit gadi!
Visas (atsaucas). Četrdesmit, četrdesmit...
Inese (sauc no kakta). Bet pa kuru laiku?

VISAS KORĪ DZIED: «PA KURU LAIKU NOSIRMOJA JŪRA, PA KURU LAIKU NOSIRMOJĀM MĒS.»

Sigita. Ei! Sīkā!
Jolanta. Ko vajag?
Sigita. Vai vēl ir ko dzert?
Jolanta. Nav.
Sigita. Sīkā!
Jolanta. Ko vajag?
Sigita. Dzert!
Jolanta. Nav!
Sigita. Sīkā!
Jolanta. Nu ko tev vajag?!Sigita. Ja tu tūlīt man neatnesīsi kaut ko dzert... dabūsi pa purnu!

JOLANTA AIZRĀPO PĀRBAUDĪT PUDELES, LĪDZ ATROD KĀDĀ KO DZERAMU.

Sigita. Nu? Ir?
Jolanta. Ir.
Sigita. Ļoti labi. (Aizmieg un krāc.)

JOLANTA IZDZER VISU, KAS PALICIS UN SĀK DZIEDĀT «PA KURU LAIKU NOSIRMOJA JŪRA», DAŽAS DĀMAS SĀK DEJOT. JOLANTA APKLUST.

Saiva. Nu? Ko tu apklusi?
Dita. Jā, jā – dziedī vēl!
Jolanta. Dziediet pašas!

MEITENES SĀK DZIEDĀT PAŠAS UN DEJOT, KAMĒR PAKRĪT.

Sigita (pamodusies). Beidziet taču ākstīties! Dzert vajag mazāk! Ei! Sīkā!
Jolanta. Kas ir?
Sigita. Cik mēs esam jau izdzērušas?
Jolanta. Vai es zinu?
Sigita. Tad saskaiti tukšās pudeles! Dzirdi? Ja ne – dabūsi pa purnu.

JOLANTA STENĒDAMA SKAITA TUKŠĀS PUDELES.

Līga. Kad es vēl biju maza meitene...
Sigita. Nemuldi. Meitene tu nekad neesi bijusi!

Līga. Nē, es biju!
Sigita. Nemuldi. Meitene tu nekad neesi bijusi.
Līga. Nē, kad es vēl biju maza meitene, māte mani bieži veda uz zooloģisko dārzu...
Sigita. ... un rādīja apmeklētājiem kā paviānu!
Līga. Nē, tā nebija!
Sigita. Nē, bija. Jo tev ir sarkans dibens!
Līga. Nav tiesa – man nav sarkans dibens!
Sigita. Tad parādi!
Līga. Neko es tev nerādīšu!
Sigita. Tad aizveries. Nu, sīkā? Cik tev sanāk?
Jolanta. Divdesmit astoņas.
Sigita. Tik maz nevar būt. Skaiti vēl!
Jolanta. Bet es jau saskaitīju!
Sigita. Nemuldi! Skaiti vēlreiz! Ja ne – dabūsi pa purnu!

JOLANTA VĒLREIZ SĀK SKAITĪT.

Egita. Man ir slikti... (izstreipušo no telpas)

2. skats

Sigita. Atradusi, ar ko lielīties! Kuram tad šodien ir labi!
Dace. Man ir labi! Es sapnī redzēju savu iemīļoto. Viņš bija atnācis pie manis. Un teica: "Neraudi – viss būs labi!"... Un es zinu – ja viņš tā saka, tad tā arī būs.
Diāna. Apklusti, histēriķe! Tavs iemīļotais aplaupa sirmgalvjus un mazus bērnus!
Dace. Nē!
Diāna. Un viņam ir vēl vismaz piecdesmit tādas kā tu!
Dace. Nē!
Diāna. Un visām viņš apgalvo, ka būs labi!
Dace. Nē! Viņš ir labs! Un es viņam ļoti ticu!
Diāna. Tu labi zini, ka viņš ir cietumā un rīt viņu nošaus!
Dace. Nē! Nē!! Nē!!!
Sigita. Ko tu vari muldēt! Tu taču zini, ka viņa ir histēriķe!
Diāna. Nu un tad? Tās ir viņas problēmas. Pajokot vairs nedrīkstēs...
Sigita (sāk dziedāt). Pa kuru laiku nosirmoja jūra...

PĀRĒJĀS VIŅAI PIEVIENOJAS.

Jolanta. Divdesmit deviņas pudeles.
Sigita. Nu re! Bet tu: divdesmit astoņas... divdesmit astoņas... Es taču teicu, ka tik maz nevar būt...
Līga. Labāk dejosim!
Dita. Dejosim! Lai valda jautrība!

ABAS DZIED UN DEJO, CITAS PIEVIENOJAS.

Inese. Pagaidiet! Es nesaprotu, kā tas var būt, ka man ir jau četrdesmit?! Cik ilgi tad mēs te jau dzeram?
Saiva. Septiņsimt gadus!
Inese. Septiņsimt gadus?
Pārējās. Septiņsimt gadus...
Inese. Pagaidiet! Bet tad jau man ir vairāk nekā četrdesmit!
Sigita. Protams. Tev ir vismaz septiņsimt četrdesmit. Ja ne vairāk.
Saiva. Es domāju, ka vairāk.
Pārējās. Vairāk gan.
Sigita. Es domāju, ka viņai ir septiņsimt piecdesmit.
Saiva. Ja ne visi septiņsimt sešdesmit. Viņa vienkārši ir labi saglabājusies.
Inese. Pagaidiet, meitenes: bet kas tad es īsti esmu – apburta princese, vai?
Sigita. Kā tad. Visas mēs esam apburtas princeses! (smejas)

PĀRĒJĀS VIŅAI PIEVIENOJAS, LĪDZ SMIEKLI KĻŪST VISAPTVEROŠI.

3. skats

IENĀK EGITA. PĀRĒJĀS, UZ VIŅU SKATĪDAMĀS, APKLUST.

Egita. Saule!
Pārējās. Kas?
Egita. Saule. Es redzu sauli.
Pārējās. Kur?
Egita. Tur! Lūk tur!
Sigita. Saule. Goda vārds, saule. No kurienes tā te uzradās?
Pārējās. Saule... Saule! Saulīte!
Inese. Saulīt! Man šodien ir dzimšanas diena!
Līga. Saulīt! Kad es vēl biju maza meitene...
Dace. Saulīt! Man ir labi!
Inese. Es šeit mītu jau vairāk nekā septiņsimt gadus!
Līga. Māte mani veda uz zooloģisko dārzu!
Sigita. Un rādīja citiem kā paviānu!
Dace. Es sapnī redzēju savu iemīļoto!
Inese. Es patiesībā esmu apburta princese!
Sigita. Jo viņai ir sarkans dibens!
Inese. Mēs visas esam apburtas princeses!
Līga. Nav tiesa – man nav sarkans dibens!
Dace. Viņš teica: "Neraudi – viss būs labi"
Jolanta. Saulīt, mēs izdzērām divdesmit deviņas pudeles!
Saiva. Labāk padejosim!
Dita. Padejosim!

VISAS DEJO.

Egita. Saulīt!... Saulīt... (Nokrīt.)

PĀRĒJĀS DEJO.

BEIGAS

1993